

Всесвітня єдність Адвентистської церкви показує, що у нас є однодумці в різних частинах земної кулі, які так само, як і ми, вірять Божому Слову

Третьої неділі січня ООН відзначає Всесвітній день релігії. З цієї нагоди Станіслав Носов, керівник Адвентистської церкви в Україні, розповідає про історію, устрій та діяльність цієї протестантської конфесії.

Як і коли адвентисти з'явилися в Україні?

На теренах України адвентизм сьомого дня виник 1886 року, коли німецький місіонер Людвіг Конрад утворив громади цієї церкви в селі Берди-Булат Таврійської губернії в Криму (тепер село Привільне Красноперекопського району) і в Олександрівську (тепер Запоріжжя).

Ці громади склалися в основному з німців-переселенців, бо царський уряд законодавчо забороняв православним підданам "слов'янської національності" переходити до інших релігійних течій. Німці-колоністи становили помітну частину ранніх громад на українських землях. Невдовзі інтерес до цієї конфесії почало виявляти і місцеве населення.

Серед дослідників Святого Письма, що самостійно прийшли до адвентистських ідей і лише потім ототожнили себе з цією конфесією, був Феofil Бабієнко (1850-1943), диякон-псаломщик у православній церкві селища Тараща під Києвом. Читаючи Біблію, Бабієнко зауважив суперечності її вчення та православної

догматики. Він організував групу православних однодумців, які спільно вивчали Біблію. Мережа таких груп почала розростатися. За свою діяльність Бабієнко був заарештований і відправлений на заслання. Там він познайомився з адвентистським проповідником Конрадом Лаубганом, німцем за походженням, і приєднався до Церкви адвентистів сьомого дня.

Український адвентизм є результатом релігійних пошуків переселенців із Західної та Східної Європи та етнічних українців, які вирішили сповідувати християнство, зорієнтоване на біблійне вчення, а не на церковні традиції. Адвентистська проповідь приваблювала послідовників євангельських течій православного походження (зокрема, молокан і суботників), які, за повідомленнями православних місіонерів, помітно поширилися на українських землях у другій половині XIX – початку XX століття.

Розкажіть про адміністративний устрій Адвентистської церкви.

Церква адвентистів сьомого дня має представництво у переважній більшості країн світу (206 країнах). Своєю метою Церква вважає заклик Ісуса Христа розповісти всім землянам про швидкий Другий прихід Ісуса в цей світ. І навіть у тих державах, де офіційне представництво нашої церкви ще не створено, адвентистські місіонери намагаються нести місцевим жителям вістку Євангелія.

Адвентисти сьомого дня – всесвітня церква, яка налічує більше 20 мільйонів членів з усього світу. Раз на рік зазвичай у Сполучених Штатах Америки, де знаходиться головний офіс конфесії, відбувається річна нарада Генеральної Конференції – її найвищої керівної ланки. На цих зустрічах Церква вирішує важливі питання своєї місії, ділиться результатами соціального служіння, розглядає складні теологічні питання. Керівники регіональних осередків церкви з усіх частин світу входять до складу цього щорічного зібрання. Як керівник адвентистської Церкви в Україні я беру участь у цих річних нарадах. Для мене як церковного адміністратора важливо і почесно робити внесок у

діяльність нашого всесвітнього братерства і молитися зі своїми одновірцями з різних частин земної кулі.

Раз на п'ять років відбувається з'їзд з розширеним представництвом делегатів (біля 3000, а разом з гостями заходу з'їзд відвідують до 100.000 осіб) зі всього світу, де вирішують фундаментальні питання життя Церкви, а також затверджують напрями євангельського служіння на наступний п'ятирічний період.

Тобто ця церква має управлінський центр у США?

Офіційно народження адвентизму як організації відбулося в середині XIX століття на території Сполучених Штатів. Хоча більшість аспектів адвентистського віровчення поділяли послідовники різних церков у всі періоди християнської ери. При збільшенні членів церкви з'явилася потреба створити розгалужену церковну організацію. Необхідно було створити керівний орган, який би міг представляти територіальні осередки, а також вирішити питання власності на церковні приміщення. Саме у США створювали організаційні ланки різних рівнів – конференції (які приблизно дорівнюють декільком областям), уніони (які відповідають національним державам), дивізіони (відділи материкового масштабу).

Історично адміністративний центр конфесії продовжує залишатись у США. Хоча обраним керівником всесвітньої церкви може бути представник будь-якої частини світу. І сам центр може бути змінений відповідно до рішення з'їзду всесвітньої церкви. Уже декілька років більшість адвентистів мешкає за межами США і Північної Америки. І їхнє число зараз переважно зростає на тих континентах, де уклад життя іноді помітно відрізняється від Західної Європи чи Північної Америки.

Уже багато десятиліть всесвітній адвентизм не є релігією лише білих людей. Чисельність адвентистів найшвидше зростає у Східно-Центральній Африці (на 25,31% за 2016 рік), Південній Африці та на узбережжі Індійського океану (20,5%), в Південній

(18,79%) та Центральній Америці (13,76%). У кінці 2016 року Адвентистська церква вперше досягла кількості у 20 мільйонів членів, а річний приріст становив 1,2 мільйона осіб.

Чи не є український адвентизм лише провінцією американської церкви?

Взагалі церква має бути керована самим Господом Богом – Його вічним словом (Біблією) – та совістю вірян. Це ключовий момент для прийняття рішень кожною людиною. Але наша всесвітня єдність показує, що у нас є однодумці в різних куточках світу, які так само, як і ми, вірять Божому Слову. Саме тому ми підтримуємо принцип відокремлення церкви від держави, хоч це і не значить, що між нами не можуть бути партнерські відносини у тих сферах, де не використовується примус – доброчинстві, освіті, захисті сімейних цінностей, охороні здоров'я. Держава є багатонаціональною, багатоконфесійною спільнотою. Преференції одним релігійним організаціям зазвичай ведуть до утиску інших.

Всесвітнє керівництво Адвентистів сьомого дня віддалене від політики, не має намірів диктувати рішення політичним елітам. Основна мета Адвентистської церкви – об'єднати віруючих з різних країн у вивченні Слова Божого (для цього в Церкві щосуботи проходить спеціальне навчання – суботня школа) та практиці гармонійного життя згідно із біблійними принципами. Тому вважати нашу Церкву американською чи ще якоюсь не бачу підстав. Адвентисти докладають усіх зусиль, щоб керуватися настановами Слова Божого, а не культурними особливостями якихось територій. Водночас адвентисти поважають культурний спадок того народу, частиною якого вони є і вважають культурні особливості позитивним виявом тої свободи і різноманіття, що закладена в людство Творцем – за умови, якщо ці особливості не вступають у протиріччя зі Словом Божим.

Якою є суспільна роль українських адвентистів?

Зараз українські адвентисти налічують більше 50.000 членів.

Також тисячі неадвентистів відвідують різноманітні заходи та служіння 813 громад і 267 груп. Адвентисти створили 33 навчальні й виховні заклади – інститути, школи, екстернати, дитсадки, будинки сімейного типу. Їхньою унікальною рисою є центри здорового способу життя, найстаріший з яких за 15 років роботи оздоровив 30.000 осіб, і магазини здорового харчування.

Їхні богослужбові приміщення працюють як соціальні центри, де проходять канікулярні школи, кулінарні курси, зустрічі з переселенцями, групи реабілітації хімічно залежних осіб.

Найбільший обсяг соціальної допомоги надає Адвентистське агентство допомоги та розвитку “ADRA Ukraine”. Із 1993 року “ADRA Ukraine” реалізувала понад 150 різноманітних проектів, завдяки яким лише за 2018 рік понад півтора мільйона нужденних отримали матеріальну, соціальну та психологічну допомогу.

Під час вибухів боєприпасів в Україні “ADRA Ukraine” активно допомагає відновити пошкоджені домівки постраждалих громадян. Після останніх подій біля Ічні відновлювальні роботи йдуть у селах Августівка, Дзюбівка, Дружба Чернігівської області, Калинівка Вінницької області.

За час конфлікту на сході України адвентисти відправили на Донбас десятки фур з гуманітарною допомогою.

Запитання – Максим Балаклицький